

Bożena Dzieduszycka, Wojciech Dzieduszycki

Polanowice, pow. Inowrocław.
Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 6, 156-157

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PAJEWO- SZWELICE, pow. Ciechanów

Zespół Badań nad Północnym
Średniowieczem Politechniki
i Uniwersytetu Warszawskiego

Badania prowadziła dr Bolesława Chomentowska.
Finansował WKZ w Warszawie. Piąty sezon badań.
Cmentarzysko z okresu późnolatańskiego i wpływów
rzymskich.

Przebadano powierzchnię 3,5 ara. Wystąpiły 3 groby jamowe ze szczątkami
stosu, 3 groby jamowe bez szczątków stosu, 4 groby popielnicowe ze szczątkami
stosu oraz 7 jam. Na wyposażenie grobów składała się ceramika, przedmioty
metalowe takie jak: fibule brązowe, bądź ich fragmenty, fibule żelazne bądź ich
fragmenty, nożyk sierpikowaty, klamra brązowa, paciorki melonowate, fragmenty
przepalonego szkła, przęślik oraz nieokreślone fragmenty przedmiotów żelaznych
bądź brązowych.

Rozpiętość chronologiczna grobów tegorocznych od okresu późnolatańskiego
do środkowego okresu wpływów rzymskich. Okres późnolatański reprezentuje m.in.
grób nr 8 popielnicowy, na wyposażenie, którego składały się oprócz ceramiki
fragmenty fibul żelaznych / typ N.wg. J. Kostrzewskiego/ oraz nóż sierpikowaty.
Środkowy okres rzymski reprezentuje grób nr 2 - popielnicowy na wyposażenie,
którego oprócz ceramiki składały się: paciorek szklany, fragmenty przepalonego
szkła, paciorek melonowaty, przęślik oraz fibula brązowa z tańmowatym zdobionym
kablątkiem, oraz kapturkiem na sprężynkę. Zapinki tego typu znajdują odpowiedniki
w młodszej serii II grupy. O. Almgren są datowane na przełom II i III wieku.

PEŁCZYSKA, pow. Piłczów

patrz okres lateński

PODGÓRZE-PARCELE, pow. Płock

Stanowisko 2

patrz wczesne średniowiecze

POLANOWICE, pow. Inowrocław

Stanowisko 4

Zakład Archeologii Wielkopolski
Instytutu Historii Kultury Materialnej
PAN
w Poznaniu

Badania prowadzili mgr Bożena Dzieduszycka,
mgr Wojciech Dzieduszycki, Finansował IHKM
PAN. Trzeci sezon badań, Osada z okresu
wpływów rzymskich.

Badania skoncentrowano w tej partii stanowiska, gdzie prace ubiegłoroczne wykazały skupienie obiektów przemysłowych pochodzących z młodszego osadniczej. Powierzchnia tegorocznych wykopów wynosiła 195 m². Stratygraficznie uchwycono dwa poziomy egzystencji osady. Z poziomu młodszego pochodzą częściowo zniszczone orka obiekty mieszkalne/ duże domostwa naziemne/, paleniska / wolnostojące ?/, oraz szereg obiektów o charakterze produkcyjnym. Te ostatnie odkryto w dwóch odległych od siebie skupiskach. Obiekty te posiadały kilkupoziomowe wypełnisko zawierające bogaty materiał ceramiczny, liczne polepy i bryłki surowca. Przypuszcza się, że niektóre z nich mogły służyć do wypalania wapna. Obiekty ze starszej fazy były dwójakiego charakteru. Jedne z nich były przypuszczalnie piecami o dotychczas nieustalonej funkcji, inne natomiast były pozostałościami dużych zagłębionych w ziemię domostw z piwniczkami. Wypełnisko tych jam zawierało liczny materiał ceramiczny i osteologiczny, niekiedy też skupiska nasion. Z zabytków wydzielonych wymienić można fibule żelazne i brązowe, fragment półkośka żelaznego, szpile i płytki kościane, przęślik i inne. Z badanego stanowiska pochodzą fragmenty naczyń toczonych, co w sumie pozwala datować badaną osadę na schyłek wczesnego, środkowy i początek młodszego okresu wpływów rzymskich.

PRUSZCZ GDAŃSKI, pow. Gdańsk

patrz okres lateński

PRZEMYŚL

patrz wczesne średniowiecze

PRZYROWNICA, pow. Łask
Stanowisko 1

Muzeum Regionalne w Pabianicach

Badania prowadziła mgr Maria Majdowa,
Finansował WKZ w Łodzi, Trzeci sezon
badań. Cmentarzysko ludności kultury
wenedzkiej z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko 1, położone jest na tzw. "Łysej Górze", przy drodze z Przyrownicy do Magnus, około 450 m na południe od szkoły w Przyrownicy.